

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 13C/200/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5111225382
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Svediaková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2012:5111225382.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou JUDr. Beátou Svediakovou v právnej veci navrhovateľa: SKP, k. s., so sídlom Lazovná 64, 974 01 Banská Bystrica, so sídlom kancelárie Hlavná 6, 927 01 Šaľa, IČO: 44 915 691, správca konkurznej podstaty úpadcu KFZ Sys, s. r. o., „v konkurze“, so sídlom Košútska 1342, 925 21 Sládkovičovo, IČO: 36 814 148, pr. zast. JUDr. Pavlom Konečným, advokátom so sídlom Hurbanova 14A, 974 01 Banská Bystrica, proti odporcovi: U. N., N. N. XX, XXX XX Ž., o zaplatenie 845,49 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 56,04 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 5,34 Eur od 19.3.2008 do zaplatenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % zo sumy 13,51 Eur od 19.5.2008 do zaplatenia a spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 37,19 Eur od 18.2.2008 do zaplatenia.

Súd p o v o ľ u j e istinu vo výške 56,04 Eur splácať odporcovi v mesačných splátkach každá vo výške 10,- Eur mesačne s prvou splátkou splatnou do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, s každou ďalšou splátkou splatnou vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca, pod stratou výhody splátok.

Vo zvyšku návrh navrhovateľa z a m i e t a .

Odporcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Návrhom zo dňa 1.8.2011 sa navrhovateľ domáhal rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 845,49 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 789,45 eur od 18.6.2008 do zaplatenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 5,34 eur od 19.3.2008 do zaplatenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 13,51 eur od 19.5.2008 do zaplatenia a spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 37,19 eur od 18.2.2008 do zaplatenia.

Svoj návrh odôvodnil navrhovateľ tým, že obchodná spoločnosť Slovak Telekom, a. s. so sídlom Karadžičova 10, 825 13 Bratislava, IČO: 35 763 469, ako poskytovateľ uzavrela s odporcom ako účastníkom zmluvu o pripojení (ďalej len „zmluva“) podľa zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách. Prílohou zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky. Predmetom záväzku poskytovateľa bolo poskytovanie verejnej telefónnej služby/elektronickej komunikačnej služby, ktorému zodpovedala povinnosť účastníka/odporcu platiť poskytovateľovi cenu za poskytnuté služby. Poskytovateľ cenu za poskytnuté služby v súlade so zmluvou vyúčtoval odporcovi v mesačných

intervaloch. Odporca svoje peňažné záväzky voči poskytovateľovi neplnil riadne a včas a dostal sa do omeškania s platením svojich záväzkov, ktoré boli vyúčtované faktúrou č. 7888784565 splatnou dňa 17.6.2008 vo výške 789,45 eur, faktúrou č. 1885402839 splatnou dňa 18.3.2008 vo výške 5,34 eur, faktúrou č. 3887657051 splatnou dňa 18.5.2008 vo výške 13,51 eur a faktúrou č. 2884267218 splatnou dňa 17.2.2008 vo výške 37,19 eur. Poskytovateľ v záujme mimosúdneho vypořádania vzájomných práv a povinností viackrát vyzval odporcu na dobrovoľné plnenie jeho záväzkov, odporca na výzvy nereagoval splnením svojich záväzkov. Navrhovateľ nadobudol pohľadávku, ktorú uplatňuje týmto návrhom, postúpením, pričom originály zmlúv o postúpení v registri Spr. tunajšieho súdu. Nakoľko odporca do dňa podania návrhu na súd nezaplatil pohľadávku podľa faktúr a je v omeškani s plnením peňažného záväzku, navrhovateľ si uplatňuje od neho zaplatenie pohľadávky s príslušenstvom. Právny vzťah medzi účastníkmi zmluvy sa riadi režimom obchodného práva, účastníci zmluvy si v súlade s § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka dohodli zmluvne výšku úroku z omeškania 18,25 % ročne z dlžnej sumy (časť IV. ods. 6 Všeobecných obchodných podmienok), navrhovateľ si však uplatňuje úrok z omeškania len vo výške podľa predpisov občianskeho práva.

Dňa 12.6.2012 súd pojednával v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu pri zachovaní podmienok uvedených v ustanovení § 101 ods. 2 OSP. Odporca na pojednávaní uviedol, že pokiaľ ide o internet, uvedomuje si, že to musí zaplatiť, ale z dôvodu nedostatočných príjmov požiadal o možnosť splatenia dlhu v splátkach po 10,- eur mesačne.

Dokazovanie súd vykonal okrem výsluchu odporcu na pojednávaní aj oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi - zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.8.2010, odovzdávacím protokolom, faktúrami č. 7888784565, č. 1885402839, č. 3887657051 a č. 2884267218, všeobecnými podmienkami, zoznamom listín uložených v registri Spr, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

Spoločnosť Slovak Telekom, a. s. so sídlom Karadžičova 10, 825 13 Bratislava, IČO: 35 763 469, ako poskytovateľ uzavrela s odporcom ako účastníkom zmluvu o pripojení, ktorej prílohou boli všeobecné obchodné podmienky. Predmetom záväzku poskytovateľa bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby (internetových služieb), čomu zodpovedala povinnosť účastníka/odporcu platiť poskytovateľovi cenu za poskytnuté služby. Poskytovateľ odplatu za poskytnuté služby v súlade so zmluvou vyúčtoval odporcovi v mesačných intervaloch - poskytnuté služby boli vyúčtované faktúrou č. 1885402839 splatnou dňa 18.3.2008 vo výške 5,34 eur, faktúrou č. 3887657051 splatnou dňa 18.5.2008 vo výške 13,51 eur a faktúrou č. 2884267218 splatnou dňa 17.2.2008 vo výške 37,19 eur. Faktúrou č. 7888784565 splatnou dňa 17.6.2008 vo výške 789,45 eur vyúčtoval poskytovateľ odporcovi zmluvnú pokutu, keďže došlo k porušeniu zmluvných podmienok zo strany odporcu tým, že vyúčtované faktúry za poskytnuté služby neuhradzoval riadne a včas. Poskytovateľ viackrát vyzval odporcu na dobrovoľné plnenie jeho záväzkov, odporca však dosiaľ svoj záväzok nesplnil. Navrhovateľ nadobudol pohľadávku, ktorú uplatňuje týmto návrhom, postúpením.

Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách (účinnosť nadobudol dňa 1.11.2011): Zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa § 78 ods. 9 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách: Zmluvy o pripojení podľa doterajších predpisov sú zmluvami o poskytovaní verejných služieb podľa tohto zákona.

Podľa § 43 ods. 1 zák. č. 610/2003 Z. z. (účinného v čase uzatvorenia zmluvy): Zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup verejnej telefónnej siete alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a) zák. č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách: Podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do 3 mesiacov od posledného dňa účtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“): Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ: Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (účinného ku dňu vzniku omeškania v závislosti odo dňa splatnosti podľa jednotlivých faktúr): Výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. (Sadzby sú uverejnené na internete NBS SR.)

Podľa § 544 ods. 1 OZ: Ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods. 2 OZ: Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

K právnomu posúdeniu veci súd považuje za dôležité najsamprv uviesť to, že právny vzťah medzi účastníkmi zmluvy sa riadi režimom občianskeho práva (t. j. nie podľa obchodno-právnych predpisov, ako v návrhu uvádzal navrhovateľ), nakoľko zmluvu o pripojení (resp. v zmysle zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, ktorý nadobudol účinnosť dňa 1.11.2011, už zmluvu o poskytovaní verejných služieb) je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Iný výklad by napokon ani nebol eurokonformný. Ide o prípad typickej tzv. formulárovej zmluvy, ktorej znenie účastník v podstate ani nemá možnosť ovplyvniť.

Čo sa týka navrhovateľom uplatňovaného nároku na zaplatenie ceny poskytnutých služieb (vyúčtované faktúrou č. 1885402839 splatnou dňa 18.3.2008 vo výške 5,34 eur, faktúrou č. 3887657051 splatnou dňa 18.5.2008 vo výške 13,51 eur a faktúrou č. 2884267218 splatnou dňa 17.2.2008 vo výške 37,19 eur), súd návrhu navrhovateľa v tejto časti vyhovel a zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 56,04 eur (výsledná suma po sčítaní položiek podľa vyššie uvedených faktúr). Odporca v tejto časti napokon ani svoj dlh nepopieral, na pojednávaní sa výslovne vyjadril, že si je vedomý, že tento svoj dlh musí zaplatiť, požiadal však vzhľadom na nedostatok finančných prostriedkov o možnosť splácania dlhu v splátkach.

Podľa § 160 ods. 1 OSP: Ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Súd s poukazom na znenie § 160 ods. 1 vety druhej OSP po prihliadnutí na ťaživé sociálne pomery odporcu mu povolil splácanie istiny v splátkach spôsobom uvedeným vo výrokovvej časti rozsudku.

V časti uplatňovaných úrokov z omeškania súd uvádza, že si síce účastníci zmluvy v zmysle § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka dohodli zmluvne výšku úroku z omeškania 0,05 % denne (tzn. 18,25 % ročne) z dlžnej sumy (časť IV. ods. 6 Všeobecných obchodných podmienok), nakoľko sa však celý právny vzťah riadi režimom občianskeho práva, navrhovateľ si správne uplatnil len úrok z omeškania vo výške podľa predpisov občianskeho práva, t. j. 8,5 % ročne. Keďže je odporca preukázateľne v omeškaní s hradením faktúr za poskytnuté služby, a to vždy odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti tej ktorej faktúry, súd aj

v časti úrokov z omeškania uplatňovaných v dôsledku nehradenia faktúr za služby návrhu navrhovateľa vyhovel.

V zostávajúcej časti (zmluvná pokuta vyúčtovaná faktúrou č. 7888784565 splatnou dňa 17.6.2008 vo výške 789,45 eur spolu s príslušným úrokom z omeškania) súd návrh navrhovateľa zamietol.

Podľa § 3 ods. 1 OZ: Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Výkon (realizáciu) subjektívnych práv vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov možno vnímať ako právo každého správať sa (konať či nekonať) spôsobom, ktorý mu umožňuje zákon alebo ktorý vyplýva zo zmluvy či z rozhodnutia štátneho orgánu, a možnosť domáhať sa svojich práv. Výkon práv a povinností však nemožno chápať absolútne a neobmedzene. Hranice aplikácie právneho princípu "zmluvnej voľnosti" v oblasti záväzkových vzťahov sú dané kogentnými ustanoveniami zákona a dobrými mravmi.

Dobré mravy, s ohľadom na ich zapracovanie v civilnom kódexe medzi základnými princípmi (§ 3 OZ), ako aj v časti týkajúcej sa platnosti právnych úkonov (§ 39 OZ), predstavujú, popri kogentných zákonných ustanoveniach jeden z limitov, teda ohraničení autonómie právnych subjektov v súkromnom práve, a mali by plniť funkciu „poslednej záruky“ pri realizácii princípu spravodlivosti v práve.

Podstatou väčšiny prípadov rozporu s dobrými mravmi v záväzkových vzťahoch je neprimeranosť konkrétneho dojednania, spočívajúca najmä v hrubom nepomere, či už vzájomných plnení zmluvných strán navzájom, alebo práv a povinností jednej zmluvnej strany. Rozpor s dobrými mravmi predstavuje také konanie, ktoré je zjavne právne neprijateľné, pretože je z hľadiska oprávnených záujmov strán a spoločnosti hrubo nevyvážené.

Na zistenie hrubého nepomeru treba vychádzať z objektívnej, t. j. relevantnej trhovej hodnoty vzájomných plnení, nie zo subjektívneho ohodnotenia plnení zmluvnými stranami. Celkový hrubý nepomer vzájomných plnení nemusia spôsobiť iba kvantitatívne faktory, ako je hodnota plnení alebo úroky, ale aj stanovené neprimerané podmienky v prospech veriteľa a v neprospech dlžníka. Už samotná existencia hrubého nepomeru, bez ohľadu na pohnútky účastníkov zmluvného vzťahu, teda objektívne, sama o sebe spôsobuje rozpor s dobrými mravmi.

Pre chýbajúce zákonné vymedzenie pojmu dobrých mravov v slovenskej právnej praxi a tým ich zdanlivej právnej nepostihnuteľnosti dochádza často k zneužívaniu tohto právneho princípu, čo je zreteľné predovšetkým v oblasti záväzkov na poskytnutie peňažných plnení (najmä pri pôžičkách, úveroch, ale aj inomínatných či zmiešaných zmluvách) a pri ich zabezpečení. Výklad "zmluvnej voľnosti", podľa ktorého je dovolené čokoľvek, čo si zmluvné strany v právnom úkone dohodnú, je však v iných, nám blízkych právnych poriadkoch právne veľmi účinne postihnuteľný rozpracovanou a do značnej miery ujasnenou problematikou dobrých mravov predovšetkým vďaka účinnej a právne fundovanej súdnej rozhodovacej praxi a ustálenej judikatúre. V neposlednom rade aj slovenské súdy sú povinné vykladať zákony eurokonformne.

Súd pri svojom rozhodnutí v prejednávanej veci vychádzal z okolností špecifických pre tento konkrétny prípad a konštatuje evidentnú prítomnosť hrubého nepomeru vzhľadom na sumu neuhradených služieb (56,04 eur) a výšku zmluvnej pokuty (789,45 eur), ktorá je následne uplatňovaná v súvislosti s tým, že odporca neuhradil cenu poskytnutých služieb riadne a včas. Uplatňovanie takéhoto nároku súd odobriť nemôže.

Tunajší súd pritom poukazuje aj na znenie rozsudku Krajského súdu Prešov z 24. apríla 2012, sp. zn. 6Co 91/2011.

V uvedenom spore išlo o v podstate analogický návrh, v ktorom si telekom. operátor uplatňoval nárok na zaplatenie 81,61 Eur ako ceny za využitie telekomunikačných služieb z dvoch zmlúv a na zaplatenie dvoch zmluvných pokút 785,42 Eur, spolu 867,03 Eur.

Okresný súd Prešov ako súd prvostupňový uložil odporcovi zaplatiť za využité služby 81,61 Eur (hovory). Plnenie zo zmluvných pokút priznal len čiastočne. Za významné považoval predajné ceny dvoch telefónov (2x 132,44 = 264,88 Eur). Nad predajnú cenu považoval prvostupňový súd zmluvné pokuty za neplatné pre rozpor s dobrými mravmi. Návrhu na zaplatenie 867,03 Eur tak vyhovel čiastočne v rozsahu 346,49 Eur (81,61+264,88) s úrokom z omeškania 8,5 % ročne od 2.10.2008 do zaplatenia, v prevyšujúcej časti návrh zamietol a žiadnemu z účastníkov náhradu trov nepriznal.

Krajský súd Prešov ako súd odvolací rozsudkom z 24. apríla 2012, sp. zn. 6Co 91/2011 zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že sa žaloba o zmluvné pokuty ako absolútne neplatné v celom rozsahu zamietla.

Ustanovenie § 53a ods. 1 OZ zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je neplatná (§ 53 ods. 5 OZ; absolútna neplatnosť). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav navyše zákonom explicitne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu EÚ a práva EÚ na ochrane práv spotrebiteľa. Zákaz používania vychádzajúci z právoplatného rozsudku súdu sa pritom týka celého textu predmetnej zmluvnej pokuty a zmluvnej podmienky ako celku. Súd ako orgán členského štátu EÚ je pri poskytovaní ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami povinný ex offio skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to aj z takej, ktorú súd už skôr judikoval (§ 53a OZ). Plnenie z takejto podmienky navyše vždy zakladá bezdôvodné obohatenie (§ 451 ods. 1 OZ; „z neplatného právneho úkonu“). Pre úplnosť možno dodať, že zmluvnú pokutu uplatňovanú z absolútne neplatného zmluvného dojednania nemožno zmoderovať, pretože tomu bráni jej neplatnosť. Zníženie zmluvnej pokuty podľa všeobecného ustanovenia § 545a OZ sa môže týkať iba platne uzavretej zmluvnej pokuty.

Podľa § 142 ods. 3 OSP: Aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Podľa § 151 ods. 1 veta prvá OSP: O povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Odporca bol v konaní neúspešný len v nepatrnej časti (56,04 eur priznaných navrhovateľovi/zamietnuté čo do výšky zmluvnej pokuty 789,45 eur), preto by mu prislúchalo voči navrhovateľovi právo na náhradu trov konania. Keďže si však odporca žiadne trovy konania neuplatnil, resp. mu žiadne ani nevznikli, súd mu náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP), t. j., ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak:

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolaie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak,

aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. v platnom znení).